

[Baadsgaard]

afskaffede disse tolagsbelåninger. Hvad er boligministerens indstilling til en sådan forenkling? Vi ved jo, at regeringen er en afbureaukratiseringsregering, så her er der i hvert fald et emne at tage fat på.

Jeg vil nævne et område, hvor udvidelse af lånoptagelse kan have en uheldig virkning. Det drejer sig om udvidet adgang til tillægslån i private udlejningsejendomme. Efter vor opfattelse skal eventuelle friværdier i disse ejendomme forbeholdes forbedringer og genopretning af ejendommene. Dette spørgsmål vil vi forfølge nærmere under udvalgsarbejdet.

Jeg har bemærket, at boligministeren vil genindføre mulighed for kontantlån. Det er vi ikke med på. Jeg vil gerne spørge boligministeren, om hun har rådført sig med skatteministeren om genindførelse af kontantlån, specielt hvordan skatteministeren vurderer forslaget i relation til skattereformen.

Vi kan støtte, at tilsynet med realkreditinstitutterne styrkes og får tilført øgede ressourcer. Jeg har bemærket, at placeringen af tilsynet fortsat er til overvejelse i regeringen. Det, som må være afgørende her, er, hvordan vi opnår det bedste tilsyn ud fra den tilsynsopgave, vi ønsker løst. En samling af Finanstilsynets opgave og Realkreditilsynets opgave på ét sted vil for Socialdemokratiet være en fordel.

Jeg har bemærket, at lovforslaget ikke indeholder de i finanslovforslaget bebudede ændringer vedrørende indeksslån til det støttede byggeri. Skal det tages som et udtryk for, at regeringen har opgivet disse ændringer?

Jeg har en stribe af spørgsmål, også af helt teknisk karakter, og det vil jeg tage op under udvalgsbehandlingen. Det er ikke tiden her. Jeg har holdt mig til de mere principielle spørgsmål og givet udtryk for de synspunkter, vi anlægger. Vi har en række krav og hensyn, som vi ønsker tilgodeset. På det grundlag er vi indstillet på at gå ind i et sagligt udvalgsarbejde for at få en god realkreditlov.

Lizzie Lichtenberg (KF):

Forslag til ny realkreditlov vil give realkrediten bedre vilkår forud for etableringen af EF's indre marked. Dette lovforslag, vi har til behandling i dag, indebærer lempelser i betingelserne for at drive realkreditvirksomhed i Danmark.

Ifølge lovforslaget skal der åbnes for, at nye realkreditinstitutter kan optage og udøve virksomhed som kreditinstitut både fra Danmark, andre EF-medlemslande og fra tredjelande, herunder de nordiske.

Dette lovforslag hviler dels på EF's Første Samordningsdirektiv fra 1977 og dels på EF's Ministerråds vedtagelse i juni 1989 af en fælles holdning til to EF-direktivforslag, hvor det første drejer sig om forslag til andet direktiv om samordning af lovgivning om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut. Dette forslag kaldes Andet Samordningsdirektiv, og endelig et direktivforslag, der drejer sig om forslag til direktiv om solvensnøgletal for realkreditinstitutter.

For at Danmark kan opfylde sine forpligtelser over for EF, fremsættes forslag til ny realkreditlov nu, da den 12-årige overgangsperiode i forhold til EF-direktiverne udløber den 13. december 1989.

Lovforslaget indeholder endvidere en række ændringer i forhold til den gældende realkreditlovgivning. Disse ændringer er udformet på baggrund af anbefalinger fra det såkaldte Zachi-udvalg, som kom med en redegørelse i maj 1987 med titlen »Den fremtidige realkreditlovgivning« og på baggrund af betænkning nr. 1108 fra juni 1987, »Brancheglidning i den finansielle sektor«.

Endelig samler lovforslaget lovgivningens bestemmelser om realkreditinstitutters virksomhed i én lov, idet der sker en sammenskrivning af lov om realkreditinstitutter og om lov om indeksreguleret realkreditlån. Lovforslaget omfatter således udlånsbestemmelser for nominelt forrentede og for indeksregulerede realkreditlån.

Ifølge lovforslaget er realkreditinstitutter her i landet registrerede institutter, der kan yde lån mod pant i fast ejendom på grundlag af udstedelse af obligationer – vistnok et dansk særkende, som vi kan være stolte af – netop som det blev fremhævet af den socialdemokratiske ordfører: det er tingen og ikke personen, der belånes.

Efter lovforslaget skal nye realkreditinstitutter være aktieselskaber. Et nyt realkreditinstitut kan oprettes som aktieselskab med en foreslået mindste egenkapital på 150 mio. kr., og udenlandske realkreditinstitutter vil kunne arbejde i Danmark både i form af datterselskaber, filialer og ved grænseoverskridende virksomhed.